

Leiwast ja leiwa-jätkust.

Juhtus wiimsel möda läinud aastail meie maal sagedaste wilja-äppardust, jäolt sest et mõnikord pöane ehk saddune ilm ehk warrane külma-ärmatis sui wiljale, mõnikord pakkane talw rukki orrasele kahjo teggi; jäolt jälle sest, et aast aastalt rahwa kehwas suremaks tõusis, mis läbbi ühhel pool sõnniko pudus, teisel pool wärsind rammeto tõd-lojus korralist põllo kosutamist ning arrimist ärra kelas; sellepärast, parrako Jummal mitmel paikul rahwast näggime, kes omma ärra kurnatud põllo-maid pissut adra sahaga läbbi sorkis, seemet otsekui sea tuhni maale ripputas ja nisamma waest-wiisi mulla sisse siblis, kos mättad ning umbrohhi orrast ärra lämmatas. — Mõnningad korjasid haorago kokko, mis sõnniko assemel maa-pinnaga põlul ärra põlletasid, ehk weddasid laudas põllenud

sõnnikud, kannel suggugi ennam rammo ep olnud, nurme peäle; — senna jure tulli weel illine mah-hateggemine, kui külwi-aeg jubba ammo möda olli läinud, mis läbbi rukki-orras süggisel ei jõudnud juurduma, egga sui-willi enne külma ärmatisi lüpsema. Kehwal olli seemne pudus, mõnnel ep olnud adra-ette-pandawad, ja mitmel muil sündis asst oosetuse läbi, ja kostis mõnni rummal: egga mo isfa egga isfa-issagi warremine ei affand külwama! Ommeteggi näggi iggamees omma si-maga mõisa wäljal, kos nurmed kangeste sõnnikud ja korrapäralist arrimist saiwad, paljo parremad wilja sigginemist; egga ei olnud mõisa wäljal isfi Jummalat egga teistwisi ilma.

Kui nüüd Kalendri-teggija tähhefatsja tornist taewa tähtede liikumist, kuu ning päikese warjutumise arwu ja muud targale õppetuseks puduwad asjo tähhele-panneb, siis ullatab ka mõnda temmale silma, mis maa peäl sünnib; sellepärast on ta nõuks wõtnud igga aasta üht ja teist wiggalist maja pidamise pruiki luggijale kuulutada ja õppetust-otsijale mõnnusat nõu anda. — Igga üks inimene, ella-go ta misugguses seisuses, kes nõu ning jõudo möda püab eddasi sada, leiab Jummalat poelt õn-